

Cemal Süreya

Kedvesem én most

*kedvesem én most egy nagy városban gondolkodok rád
kezemben kopott kék ceruza zsebemben két doboz cigi
ahogy kimentünk vizet ittunk ahogy csókolóztunk
„ahogy nevettünk, mikor eszembe jutottak hálói”
a virágok a virágok ma reggel vizet adtam a virágoknak
az a rózsza nem nevet nélküled
a filodendron amit az ablakba raktál hogy gyökeret hajtson
mostanában folyton szomorkás
életerős napfény költözött az ablakba
az asztalon a tányérok életunottak
a folyosó kihalt
a fürdőszoba medencéi magányosak
a konyha rendetlen és koszos
a felmosó csak áll magában, a kenyértartó üres
a ventilátor nem kap levegőt
a szőnyegek koszosak
a ruháim a szekrényben meg itt meg ott
memo játékos kosara alszik
a kék éjszakai lámpa vágytalan
a kapu csak annyit mond „nyissatok, csukjatok”
a függönyök mint inget cserélő kígyók
a rádió néma
a kisasztal szégyell a székekhez közelíteni
a kisszoba sötét és kihalt
minden valami újra vár, minden arra hogy megérkezz
belépj
megérintsd ujaddal
hozzáérj tekinteteddel
és minden azt ismétli folyton
hogy mennyire szeretlek.*

Cemal Süreya (1931–1990) költő, író, szerkesztő, műfordító a kelet-törökországi Erzincanban született kurd alavita családba, ahonnan a politikai helyzet miatt menekülni kényszerültek – iskoláit már Isztambulban és Ankarában végezte. Katonai szolgálata után mintegy tíz évig hivatalnokként szolgált, aminek részeként egy évig Párizsban élt – közel negyven kötetet fordított le franciából élete során, emellett számos lexikon lektoraként is dolgozott. Verseinek többsége szabadvers, amely azonban bizonyos korábbi oszmán-török kötött formákat is felhasznál – témavilágában az egyén társadalmi létére összpontosít. Élete során hét verseskötete jelent meg, verseinek többségét folyóiratban soha nem publikálta.

Szóllóssy Balázs fordítása